ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

м. Івано-Франківськ «22» лютого 2024 року

Слідчий - криміналіст слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області майор юстиції Осадців Михайло Юрійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22022090000001188 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Ципп Світлані Йосипівні, 14.04.1973 р.н., громадянці України, уродженці Херсонської обл. Генічеського р-ну, смт. Новотроїцьке, зареєстрованій за адресою: Херсонська обл., Генічеський р-н, смт. Сиваське, вул. Квіткова, 13А, раніше несудимій, –

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у здійсненні громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також діях громадян України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Кримінальне правопорушення вчинено за таких обставин.

Відповідно до Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації та інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади країни-агресора, діючи всупереч вимогам п.п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 статут ООН

і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3313 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення й подальшої військової окупації.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого на початку березня 2022 року здійснили військову окупацію частини території України.

Згідно із преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2022 № 1207-VII (далі – Закон № 1207-VII) збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, російська федерація вчиняє військову агресію проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації (далі – міністерство оборони), підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII, тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на

майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» (із змінами № 363 від 20.12.2023), всю територію Генічеського району, Херсонської області, в тому числі смт Сиваське, внесено до вказаного переліку.

Після окупації смт. Сиваське Генічеського району Херсонської області, представниками збройних формувань Російської Федерації фактично узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території населеного пункту шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації, це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Після повномасштабного вторгнення на територію України, російська федерація грубо порушуючи ст. ст. 3, 34 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни, ст. 9 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, ст. 5 Європейської конвенції з прав людини, особливо активно впроваджує експансію в культурно-освітній сфері на тимчасово окупованих українських землях. Основні завдання, які ставить окупаційна адміністрація перед середніми освітніми закладами, - навчання та виховання дітей із захоплених регіонів в російському дусі, їх примусова асиміляція з російським народом з подальшою інтеграцією. Державне російське інформаційне агентство оприлюднило доктрину щодо України, в якій стверджується, що «необхідно перевиховати населення шляхом впровадження цензури, репресій та придушення проукраїнських державницьких позицій в освіті та культурі, вилучити навчальні матеріали і заборонити усі навчальні програми, які мають український зміст тощо».

Здійснюючи діяльність в ідеологічному ключі «русского мира», проводячи системну політику русифікації українців, грубо порушуючи ст. 29 Конвенції ООН про права дитини, окупаційна адміністрація в першу чергу вчиняє дії на побудову

освітнього процесу за російськими стандартами та російськими програмами; вилучення української мови та всіх українознавчих дисциплін (історії, літератури, суспільствознавства тощо) зі шкільних програм; запровадження вивчення російської мови, історії росії, географії росії та місцевого регіону (Криму, Донбасу) тощо; мілітаризацію освіти дітей та молоді; схиляння до співпраці педагогічних працівників; переслідування учителів, які публічно виявляють свою українську національну ідентичність.

Відповідно до п. 6 ч. 1 ст. 92 Конституції України виключно законами України визначаються основи соціального захисту, форми та види пенсійного забезпечення, засади регулювання праці і зайнятості, шлюбу, сім'ї, охорони дитинства, материнства, батьківства, виховання, освіти, культури і охорони здоров'я, екологічної безпеки.

Частиною 1 статті 2 Закону України «Про освіту» від 05.09.2017 (№ 2145-VIII) (далі –Закон України «Про освіту») визначено, що законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України та складається із цього закону, спеціальних законів, інших актів законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку.

Частиною 5 статті 5 Закону України «Про освіту» визначено, що освіта з державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Згідно з ч. 2 ст. 5 Закону України «Про освіту» державну політику у сфері освіти визначає Верховна Рада України, а реалізовують Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки, інші центральні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Відповідно до ч. 1 та ч. 2 ст. 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови, зокрема, заклади професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти – в обсязі, що дає змогу провадити професійну діяльність у вибраній галузі з використанням державної мови.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2019 року № 688) передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: вільне володіння державною мовою, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів,

обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти грунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традиції, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Частина 2 статті 2 / мовою оригіналу/ «Федерального закона от 29.12.2012 № 273-ФЗ (ред. От 17.02.2023) « Об образовании в Российской Федерации…»» (мовою оригіналу) (далі - закон) встановлює поняття/мовою оригіналу/ «федерального государственного образовательного стандарта», а саме - «сукупність обов'язкових вимог до освіти повного рівня та/або до професії, спеціальності і напряму підготовки, затверджених в залежності від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти».

Відповідно до ч. 1 ст. 4 вищезазначеного закону, відносини у сфері освіти регулюються конституцією російської федерації, цим законом, а також іншими федеральними законами, нормативно-правовими актами суб'єктів російської федерації, що регулюють відносини у сфері освіти.

Згідно ч. 4 ст. 4, норми, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших федеральних законах та інших нормативно-правових актах російської федерації, законах та інших правових актах суб'єктів російської федерації, правових актах місцевого самоврядування, повинні відповідати цьому федеральному закону. У випадку невідповідності норм, що регулюють відносини у сфері освіти і містяться в інших федеральних законах та інших нормативно правових актах російської федерації, законах та інших правових актах суб'єктів російської федерації, правових актах місцевого самоврядування застосовуються норми цього федерального закону.

Відповідно до ч. 7 ст. 4 закону, дія законодавства розповсюджується на усі організації, які здійснюють освітню діяльність на території російської федерації.

Положеннями ст. 11 даного закону встановлено, що /мовою оригіналу/ «федеральные государственные образовательные стандарты» містять в собі вимоги щодо структури, умов реалізації та результатів засвоєння «основних» освітніх програм.

Положеннями ст. 11 цього закону встановлено, що «до основних освітніх програм відносяться основні загальноосвітні програми - освітні програми дошкільної освіти, освітні програми початкової загальної освіти, освітні програми основної загальної освіти, освітні програми середньої загальної освіти. Організації, що здійснюють освітню діяльність по маючим державну акредитації. Освітнім програмам початкової загальної, основної загальної, середньої загальної освіти розробляють освітні програми у відповідності до /мовою оригіналу/ «федеральных государственных образовательных стандартов» і відповідних федеральних основних загальноосвітніх програм».

Громадянка України Ципп С.Й., перебуваючи на тимчасово окупованій території Херсонської області, в серпні 2022 року, усвідомлюючи суспільну небезпеку своїх дій, діючи умисно, всупереч інтересам держави України, її суверенітету й

територіальній цілісності, з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, добровільно, без будь якого примусу, прийняла пропозицію представників окупаційної адміністрації рф щодо впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти на тимчасово окупованій території.

На виконання домовленостей з представниками окупаційної адміністрації в грудні 2022 року Ципп С.Й., перебуваючи на тимчасово окупованій території в смт. Сиваське Генічеського району Херсонської області, добровільно зайняла посаду директора «государственного бюджетного образовательного учереждения Херсонской области «Сивашская школа №1» Новотроицкого муниципального округа».

З метою впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах дошкільної освіти на тимчасово окупованій території Ципп С.Й., перебуваючи на вказаній посаді, у період з грудня 2022 року по теперішній час, виконуючи організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, умисно, з політичних мотивів, впроваджувала та забезпечувала відповідність рівня освіти в «государственному бюджетному образовательному учереждению Херсонской области «Сивашская школа №1» Новотроицкого муниципального округа», стандартам освіти держави-агресора, здійснювала пропаганду у вказаному закладі освіти з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, яка виразилась у вилученні української мови та всіх українознавчих дисциплін з шкільної програми, запровадженні вивчення російської мови, історії росії, географії росії, мілітаризації освіти дітей та молоді; схилянні до співпраці педагогічних працівників; переслідуванні вчителів, які публічно виявляють свою українську національну ідентичність.

Крім того, Ципп С.Й., використовуючи отримані повноваження директора та продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спланувала та організувала освітній процес, який здійснюється російською мовою, у відповідності до вимог російського законодавства, за освітніми стандартами та навчальними планами російської федерації, усупереч стандартам освіти України та типовим навчальним програмам, рекомендованим Міністерством освіти і науки України, вилучивши українську мову та всі українознавчі дисципліни з шкільних програм, запровадивши навчальні предмети з російської мови та літератури, історії росії, та інші дисципліни, вивчення яких спрямоване на возвеличення російської федерації, ї їісторичної ролі та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

При цьому, Ципп С.Й. здійснювалися проведення виховних годин пропагандистського характеру, які були спрямовані на працівників школи, дітей та їхніх батьків. Разом з тим за вказівкою Ципп С.Й., на всіх урочистостях завжди лунав гімн російської федерації та піднімається прапор російської федерації.

Крім того, 25.01.2024 до «государственного бюджетного образовательного учереждения Херсонской области «Сивашская школа №1» Новотроицкого муниципального округа» від прокуратури та голови м. Митіщі Московської області російської федерації, невстановленими особами у військовій формі з розпізнавальними нашивками «Z», доставлено необхідні в роботі школи принтери та

генератор для забезпечення світла і тепла при аварійних відключення електроенергії, а також продуктові набори. В свою чергу від колективу та учнів школи, вказаним особам у військовій формі, передано вироби-обереги та листівки для «воинов на передовую с пожеланиями и благодарностями».

Вказаний факт свідчить про вчинення Ципп С.Й. пропаганди в закладі освіти з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України.

Таким чином, Ципп Світлана Йосипівна обґрунтовано підозрюється у здійсненні громадянином України пропаганди у закладах освіти незалежно від типів та форм власності з метою сприяння здійсненню збройної агресії проти України, встановленню та утвердженню тимчасової окупації частини території України, уникненню відповідальності за здійснення державою-агресором збройної агресії проти України, а також діях громадян України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто в учиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Слідчий - криміналіст слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
майор юстиції **Михайло ОСАДЦІВ**

ПОГОДЖЕНО
Прокурор у кримінальному провадженні -
начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури **Богдан БУРАК**

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України (КПК України), а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ **С.Й. ЦИПП**

«____» год. «____» хв. «____» _____ 2024 року.

Повідомлення про підозру вручив:

Слідчий - криміналіст слідчого відділу
УСБ України в Івано-Франківській області
майор юстиції **Михайло ОСАДЦІВ**